

The background is a detailed illustration of a narrow, cobblestone alleyway between ancient stone buildings. The walls are made of rough-hewn stones and feature arched doorways and windows. Several small, glowing candles are placed in niches along the walls, casting a warm, golden light. In the center of the alley, a large, glowing scroll or parchment floats in the air, emitting a bright, ethereal light. Above the scroll, a powerful beam of light descends from a dark, starry sky, illuminating the scene. The overall atmosphere is one of mystery and divine revelation.

הַשָּׁטֵר הַיָּשָׁן וְשַׁעֲרֵי גֵן הָעֵדֶן

סִפּוּר מוֹפְלָא עַל חָכָם מְרַדְכִי אֱלִיהוּ זצ"ל

חדש אלול הגיע לירושלים של מטה...

באחד מבתי המדרש, יושבו אנשים רבים לשעור תורה.

רַב מִלֵּא אֱהָבָה

מול הקהל יֵשֵׁב חָכָם מְרַדְּכִי אֵלָיָהוּ
(שִׁיְהִיָּה לִיָּמִים הָרַב הָרֹאשִׁי).

• עֵינָיו חֲכָמוֹת וְעֶמְקוֹת כֵּיִם.

• קוֹלוֹ נָעִים, רוֹגֵעַ וְאוֹהֵב.

• כָּל מִי שֶׁשָּׁמַע אוֹתוֹ הִרְגִּישׁ
אֶת אֲהָבַת הַנֶּשֶׁם.

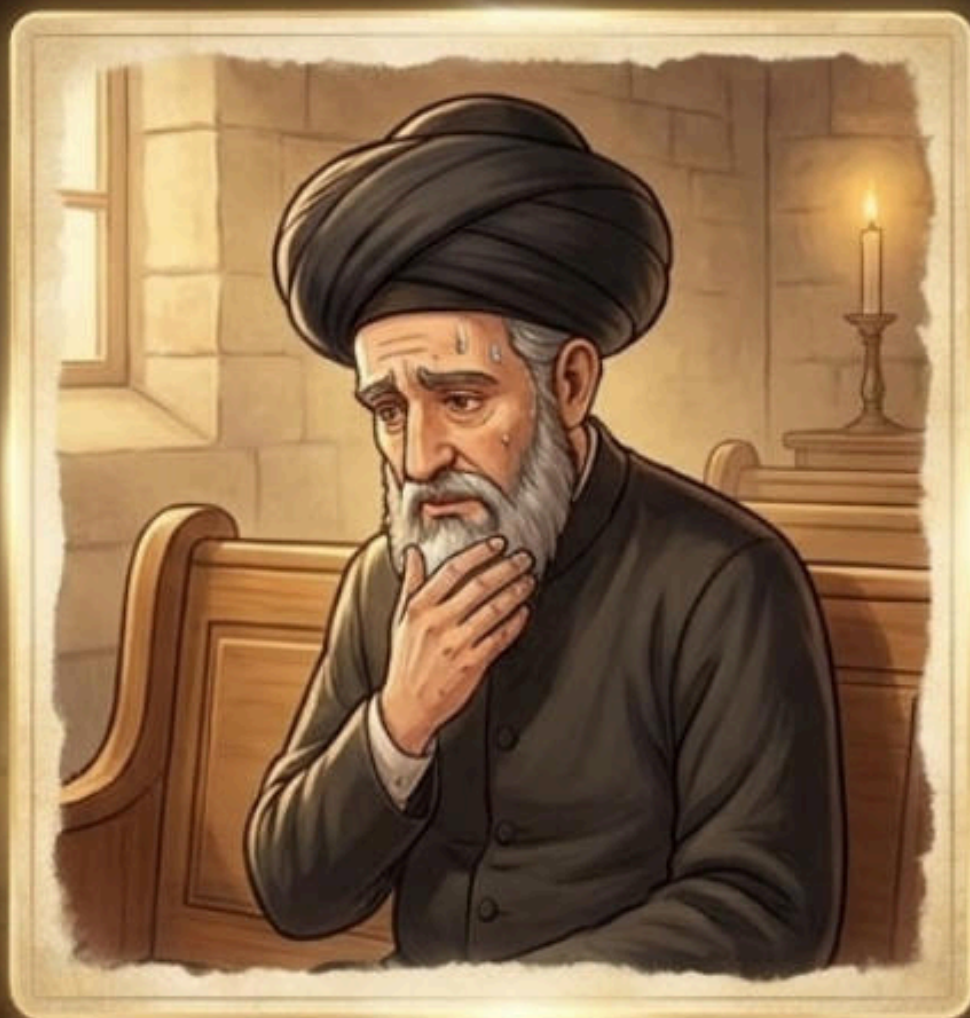
רַבִּי יַעֲקֹב מִדְּרַבֵּנֹד, בַּעַל 'אַהֲלֵי יַעֲקֹב'
– הָיָה צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם שׁוֹלָם
שְׁנַפְטָר מִזְמָן!

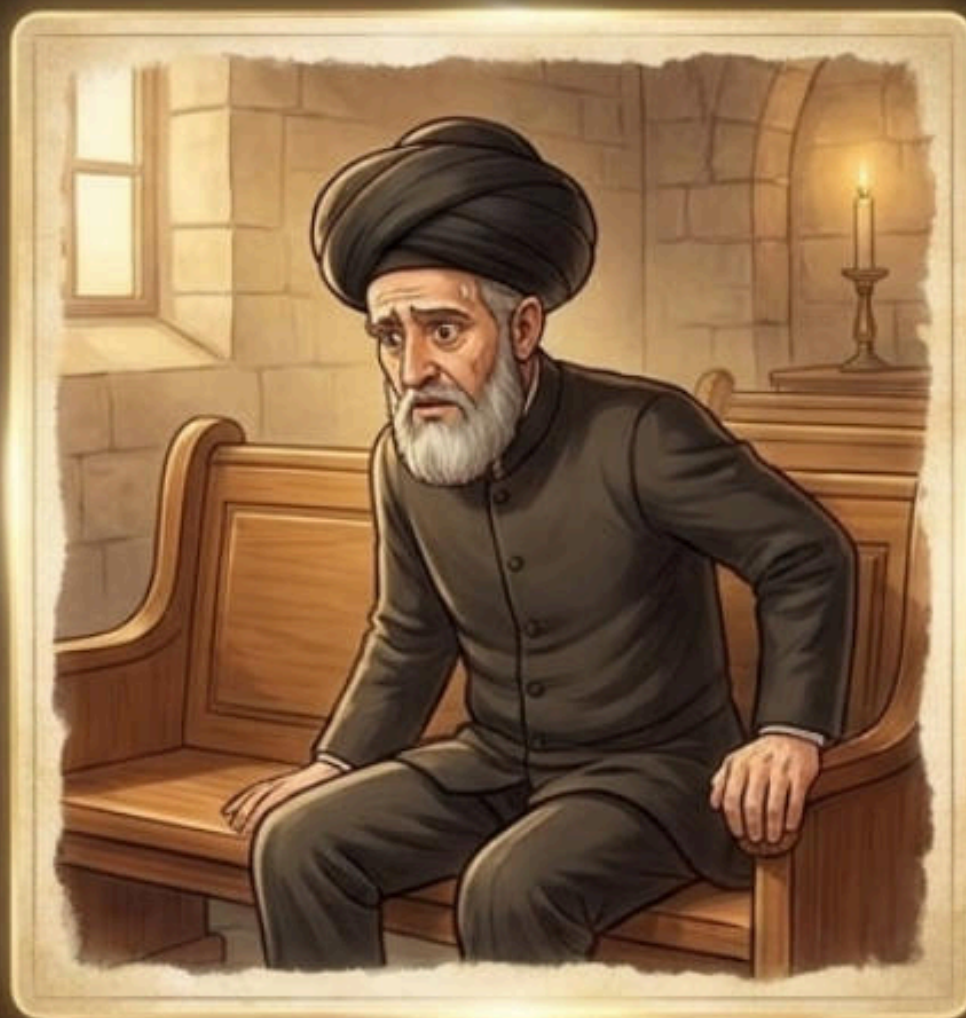
כְּדִי לְהַסְבִּיר הֶלְכָּה מְסַבֶּכֶת, הִזְכִּיר
הָרַב אֶת הַצַּדִּיק שְׁכָבֵר אֵינָנו בְּעוֹלָם.
אַבֵּל אַז, קָרָה מִשְׁהוּ מוֹזָר מְאֹד...

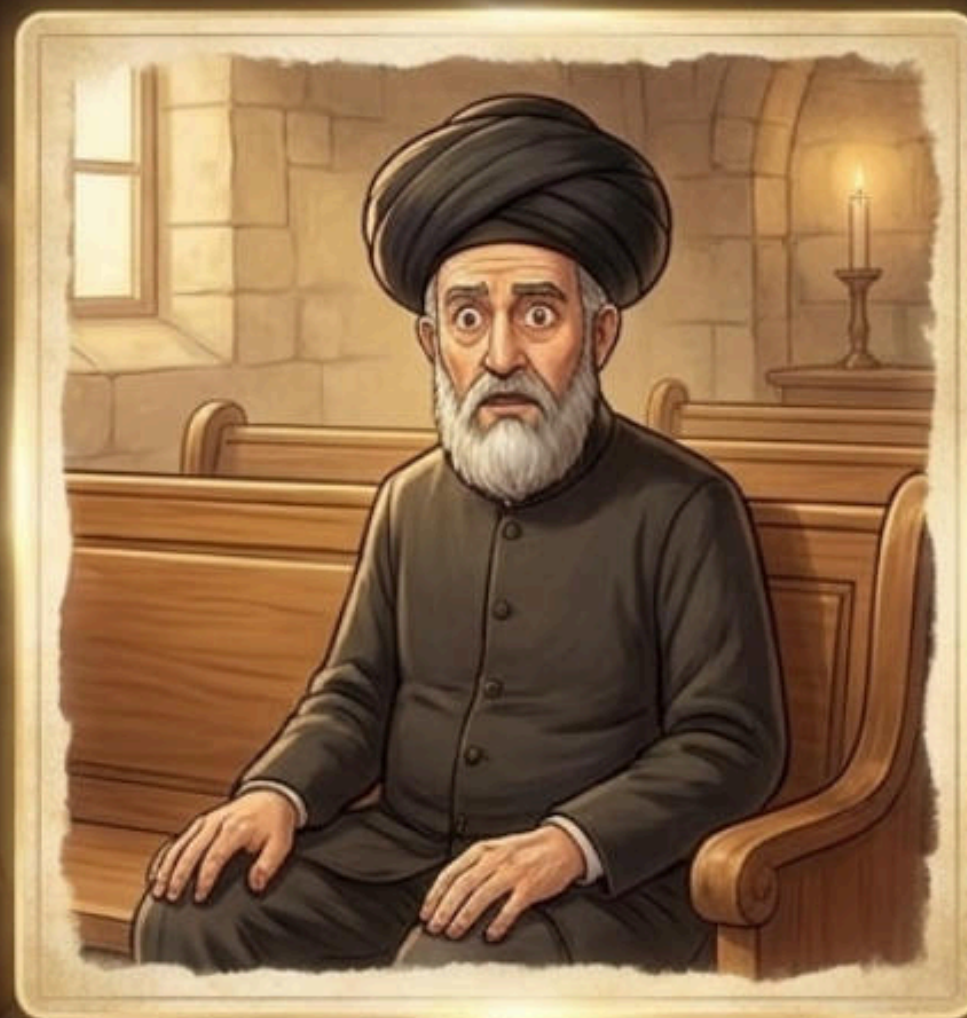
מדוע מר יוחננוף, העשיר המכובד מהשורה הראשונה, כל כך נבהל?

משפֿנֿשׁף אֶת זְקֵנו
וּמִזִּיעַ

זֶז בְּחֶסֶר מְנוּחָה

נֶעֱצֵר בְּמִקְוֵמוֹ

סוד בסוף השעור

הקהל יצא, ומר יוחננוף נגש
בשקט ולחש:

כבוד הרב... רבי יעקב היה שכן
שלי. הוא היה עני מרוד. יום אחד,
הוא בקש ממני הלואה וכתב לי
הלך כתב לי 'שטר חוב' הלכתי.
לצערי, הוא נפטר מיד אחר כך.
ולא הספיק להחזיר את הכסף.

רק מזכרת תמימה...

החוב מעולם לא שלם, אמר העשיר. שמרתי את חתיכת הניר הוור.
החתימה שלו כמזכרת נחמדה
בחמרת בונה תנחם מגרה שלי
בתולר תגר שלי במדרה.
בבית.

אבל העשיר לא ידע כלל איזה אסון רוחני הניר הזה גורם!

בְּבֵית הַדִּין שֶׁל מַעֲלָה מַחְמִירִים מְאֹד בְּכַסְף!
נִשְׁמַת הַצַּדִּיק נִתְקַעָה בַּחוּץ מֵאוֹתוֹ יוֹם!
שֶׁעֲרֵי גֶן עֵדֶן נִעֹלוֹת!

הַסּוּד הַנּוֹרָא: שְׁטַר בְּאֶרֶץ = מַנְעוֹל בַּנְּשִׁמִּים!

כָּל עוֹד הַשְׁטַר יוֹשֵׁב בַּמִּגְרָה
כְּמִזְכָּרַת, הַצַּדִּיק סוֹבֵל!

כָּל עוֹד הַשְׁטַר יוֹשֵׁב בַּמִּגְרָה כְּמִזְכָּרַת, הַצַּדִּיק סוֹבֵל לְמַעֲלָה!

תְּכַנִּית הַהֲצֵלָה שֶׁל הָרֵב

1. סְלִיחָה בִּלְב:

אָנִי מִתְחַנֵּן! אֲמֹר הָרַגַע שְׂאֵתָה
מוֹחֵל עַל הַחוֹב בִּלְב שְׁלָם!

2. פְּעוּלָה בְּאֶרֶץ:

גֵּשׁ לַמִּגְרָה בְּבֵית, וּכְתֹב עַל הַנְּשֹׁטָר
אֶת הַמֶּלֶה 'פְּרוּעַ' (שְׁלָם)!

3. שְׁתִּיקָה בְּבֵית:

אַל תִּסְפֹּר לְאַנְשֶׁתְךָ, כְּדִי שֶׁלֹא תִצְטָעֵר
שֶׁהֲצַדִּיק סָבַל כָּל כֶּךָ הָרַבָּה שָׁנִים.

אִישׁוֹן לַיְלָה

הָעָשִׂיר חָזַר לְבֵיתוֹ כְּשֶׁכָּלָם יָשְׁנוּ. בְּיָדָיו רוּעָדוֹת שָׁלַף אֶת הַדֶּף הַצֹּהֵב־בִּי.
עִם לֵב אוֹהֵב ה' וּמָלֵא בְּמַחֲיָלָה, הוּא כָּתַב עָלָיו אֶת מַלְּת הַקִּסָּם: פְּרוּעַ!
וּבְכֹךְ קָרַע אֶת שַׁרְשָׁרָאוֹת הַבְּרָזָל שֶׁכָּבְלוּ אֶת מַלְאָכֵי הַשָּׁמַיִם.

בִּקְרָה חֶדֶשׁ, הַתְּגִלוֹת חֶדֶשָׁה

הַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל הָרֵי יְרוּשָׁלַיִם.
הָרַב סֵיִם תְּפִלַּת שַׁחֲרִית
מוֹקְדָמָת.

מֹול דִּלְתוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת
חִכְתָּה לֹו אִשְׁתּוֹ שֶׁל הָעֶשִׂיר,
דְּמָעוֹת נֹוצְצוֹת בְּעֵינֶיהָ!
כְּבוֹד הָרַב! קִרְאָה מִיד,
מִכְרָחָה לִסְפָּר לָךְ מֵהָ קֶרֶה
לִי הַלִּילָה!

חלומה של האשה

רבי יעקב התגלה אלי בחלום! הוא ספר ששנים הוא לא יכול
היה להכנס לגן עדן בגלל חב לנו.

אבל ממש הלילה הזה... המלאכים פתחו את השערים לרווחה!
והצדיק בקש ממני למסר לך תודה עצומה!

(היא כלל
לא ידעה מה עשה
עשה בעלה כמה
שעות קודם לכן!)

וְאַז דִּלְתוֹת הָעֵץ נִפְתָּחוּ...

מֵר יוֹחֲנָנוֹף הָעֶשִׂיר יֵצֵא
בְּרִיצָה קְלָה: כְּבוֹד הָרֵב!
פֶּלֶא פֶּלֶא אִיִּם!

חֲלוֹם אָדִיר חֲלַמְתִּי הַלֵּילָה!
רַבִּי יַעֲקֹב מִדְּרַבֵּנֵד עָמַד
מוֹלִי מֵאִיר כֶּשֶׁמֶשׁ, וְהוֹדָה לִי
וְלָךְ שִׁפְתֵּיכֶם אֶת דִּלְתוֹ שֶׁל
גֵּן עֵדֶן!

הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית מִפְּלֹאֲתַי!

בַּעַל וְאִשָּׁה עֹמְדוֹ הַמוֹמִים מוֹל חָכָם מְרֻדְכִי.
בְּלִי שֶׁדְּבָרוֹ מֶלֶה זֶה עִם זֶה עַל חָה עַל הַשְׁטָר, לֹא
שְׁנִיָּהם, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, רְאוּ בְּדִיוֹק אֶת אוֹתוֹ חֲלוֹם שְׁמִימִי!

איך גם אנחנו נפתח שערים בשמים?

מחר בבקר, גש לחבר, פתח
את הלב ואמור לו מכל הלב:
"אחי, מחול לך!" –
תאר לך איזה שער תפתח!

אנחנו

לפעמים חבר לקח ל
לנו קלמר או לן צוה
שקל בקיוסק
ושכח להחזיר,
ואנחנו שומרים את
'השטר' (הכעס) בלב.

הסיפור

ראינו שמחילה
פשוטה ומחיקת
חוב בארץ פותחת
את גן העדן.